

[Dohrmann]

mand, der deler ud af de penge, man først tvangsmæssigt har inddrevet. Det er en fuldstændig forfejlet politik. Det er socialiseringspolitik, så det basker. Vi ved alle sammen, at nogle vil kunne komme i betragtning, når der uddeles et eller andet tilskud, mens andre ikke vil det, og de, der ikke opnår noget, vil selvfølgelig ikke kunne klare sig i konkurrencen med dem, der er så heldige at have nogle gode kontakter – måske nogle gode folk, der ved, hvilke knapper der skal trykkes på. Derfor er det så absolut en politik, som regeringen burde holde sig for god til og da i hvert fald slet ikke rejse rundt i land og rige og prale af, for når alt kommer til alt, er det jo socialdemokratisk politik, når den er værst. Først ødelægger man arbejdspladserne ved at suge pengene ud af virksomhederne, og så kommer man bagefter og vil optræde som de store redningsmænd. Det skulle såvel ministeren som hele regeringen holde sig for god til.

En anden ting, jeg også godt vil advare kraftigt imod – og her må jeg desværre også rette kritikken imod regeringspartierne – er den diskussion, der fortsat løber vedrørende OD. Hvis den enkelte virksomhed – og når jeg siger virksomhed, mener jeg såvel ledelse eller ejere som medarbejdere – kan enes om en frivillig ordning, overskudsdeling, medejerskab, eller hvad man vil, skal de da selvfølgelig have lov til det. Det startede vel egentlig med, at kristeligt folkeparti begyndte at tale om OD, så fulgte CD efter og gav sin tilslutning, hvorefter venstre ikke ville holde sig tilbage – de mener også, at det er yderst sympatisk – og minsandten om ikke også det konservative folkeparti nu har udtalt sympati for tanken. Lad da dem, der vil dele deres virksomhed med medarbejderne, gøre det, men folketinget bør holde sig langt, langt væk fra det, og det er i hvert fald dobbeltmoral, når nogle taler om lovindgreb og så samtidig nævner en frivillig ordning. Vi har en frivillig ordning i dag. Alle de, der vil købe aktier eller andre ting, har lov til det, og derfor skal folketinget bare holde fingrene langt væk og så lade de enkelte virksomheder finde ud af, om de vil have OD, så er det hele i orden. Men frivillighed og folketingets indblanding harmonerer ikke, det er to modsætninger, og derfor har folketinget og regeringen kun én eneste ting at gøre vedrørende OD, og det er at holde fingrene langt væk.

Men skal man prøve at drage en konklusion, så mener vi, at folketinget bør sænke erhvervslivets omkostninger og fjerne de mærkværdige støtteordninger, der findes. Det vil hele samfundet være bedst tjent med.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det falder mig en smule for brystet, at hr. Dohrmann siger, at regeringspartierne ordførere tager æren for erhvervslivets succes. Det gør vi bestemt ikke. Men når vi nu er enige om, at det går fantastisk godt i erhvervslivet i øjeblikket, så er det vel ikke urimeligt, at vi påpeger, at det kunne være, fordi regeringen førte en politik, som var gavnlig også for erhvervslivet. Jeg tror nemlig godt, hr. Dohrmann kan forstå, at når omkostningsudviklingen er en af de laveste i Europa, så er det med til at øge erhvervslivets konkurrenceevne. Jeg tror også, hr. Dohrmann kan forstå, at når renten falder fra 22 til 10½ pct., så er det også med til at øge konkurrenceevnen i erhvervslivet. Jeg tror også, hr. Dohrmann kan forstå, at når vi ikke devaluerer hvert halve år, som vi gjorde før i tiden, men erhvervslivet ved, at kronen er helt fast, at de kan regne med den, så er det også med til at forøge erhvervslivets konkurrenceevne. Dette synes jeg ikke det er forkert at vi fortæller befolkningen.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det er jo utrolig nemt for regeringspartiernes talsmænd altid at sammenligne med, hvorledes det så ud for 3-4 år siden, dengang vi fik regeringsskiftet, da den forrige regering smed skidt, fordi den simpelt hen opgav; den kunne se, at det gik sin skæve gang, og at vi ville ende et vist sted. Men den holder bare ikke, hr. Flemming Hansen! Det er da rigtigt, at det er positivt, at renten er faldet, det skal vi alle sammen være glade for, men heller ikke det er noget, regeringen skal have æren for. Jeg vil gerne bede hr. Flemming Hansen nævne et land i verden, hvor renten ikke er faldet inden for den pågældende periode. Det er en international renteutvikling, og den skal vi da, som jeg sagde, være glade for alle sammen, men regeringen kunne have gjort det langt, langt bedre, hvis man havde